Broj: S1 3 U 039754 21 U
Sarajevo, 12.10.2021. godine

18.10.2021
US-03 13-1 178 21

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja "Doming" d.o.o. Čitluk, ulica Kralja Tomislava broj 170, zastupan po punomoćniku Sanelu Neziriću advokatu iz Sarajeva, ulica La Benevolencije broj 2., protiv rješenja broj JN2-03-07-1-3614-11/20 od 07.01.2021. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi filijala Mostar, ulica Vukovarska broj 10, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.10.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj JN2-03-07-1-3614-11/20 od 07.01.2021. godine, se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana računajući od dana dostavljanja ove presude, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem broj kao u uvodu ove presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-11-2905-9/20 od 30.11.2020. godine u konkurentskom postupku javne nabavke „Utopljavanje Doma zdravlja Čitluk-zamjena starog i postavljanje novog krova na odjelu hitne pomoći, pulmologije i ginekologije", ugovornog organa Općina Čitluk.
Odbijen je zahtjev za nadoknadom troškova postupka na ime sastava žalbe zastupan po punomoćniku Sanelu Neziriću, advokatu iz Sarajeva, u iznosu od 1.111, 50 KM.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, te nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi navodi je sasvim netačan i paušalan

stav tužene da je tužitelj u priloženoj Izjavi u svojoj ponudi pod stavkom 6. naveo rok izvršenja radova od 45 dana od dana uvođenja izvođača u posao, jer iz same ponude tužitelja i to na strani 12. vidljivo je, da je tužitelj dostavio popunjenu Izjavu ponuđača koja je kao takva propisana samom Tenderskom dokumentacijom (u dajem tekstu: TD), te je isti pod stavkom 6. Izjave javno naveo sljedeće: „Rok za izvršenje radova je 40 dana (slovima: četrdeset) od dana uvođenja izvođača u posao". Također ukazuje i na činjenicu koju tuženi niti u jednom dijelu obrazloženja osporenog rješenja nije naveo, to je da je tužitelj na strani 8. svoje ponude dostavio i nacrt ugovora o izvođenju predmetnih radova, propisan TD, a u kojem je pod članom 5. u okviru roka izvršenja ugovora je navedeno : „Izvoditelj se obavezuje radove, koji su predmet ovog ugovora izvesti u roku od 40 (četrdeset) kalendarskih dana." U pogledu stava tužene da tužitelj nije dostavio posebnu Izjavu da će radove izvesti u roku od 40 dana od dana uvođenja u posao, tužitelj navodi da je i u žalbi jasno ukazao da je iz same Izjave ponuđača i Nacrta ugovora ovaj ponuđača dokazao da je isti upravo i ispunio zahtjev Ugovornog organa u pogledu zahtijevanog roka za izvršenje radova od 40 dana. Stoga po tužitelju nije relevantno da li je za dokazivanje takvog roka ponuđač dostavio posebnu izjavu o roku izvođenja radova, ili je isto dokazao popunjavanjem rubrike u Izjavi ponuđača sa strane 12. ponude ili samim nacrtom ugovora sa strane 8. ponude, a kako je to tuženi nepravilno zauzeo stav po tom pitanju. Također, tužitelj predlaže da se, ukoliko se predmetna tužba usvoji kao osnovana, prilikom odluke o dosuđivanju troškova za sastav tužbe, troškovi dosuđuju kao kod predmeta procjenjive vrijednosti te se tužitelj, u skladu s tim, poziva i na Pismeni odgovor Advokatske komore Federacije Bosne i Hercegovine broj: 664/20 od 11.06.2020. godine. Stoga tužitelj predlaže da Sud donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje uz naknadu troškova upravnog spora, i to na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznosu od 1.111,50 KM, uvećano na ime takse na tužbu.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresovano lice ugovorni organ Općina Čitluk su predložili, da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženju osporenog rješenja proizilazila da tuženi nalazi da je tačkom 11. TD ugovorni organ propisao između ostalog : „Ponuditelj je dužan dostaviti Izjavu da će radove izvesti u roku od 40 dana od dana uvođenja u posao." Daljim uvidom u tačku 16. TD tuženi utvrđuje kako je ugovorni organ propisao šta ponuda najmanje mora sadržavati. Pa tako pod r/b 10 je zahtijevano dostavljanje Izjave ponuditelja da će radove izvesti u roku od 40 dana od dana uvođenja u posao. Tuženi nalazi neosnovanim žalbeni navod, budući da je uvidom u originalnu ponudu tužitelja utvrdio da je u Izjavi ponuđača pod stavkom 6. naveden rok za izvršenje radova 45 dana (slovima: četrdeset pet dana) od dana uvođenja izvođača u posao, a ne 40 dana kako je to zahtijevano tačkom 11. TD, što upućuje da ni tačka 6. u Izjavi ponuđača nije popunjena u skladu sa zahtijevanim rokom iz tenderske dokumentacije koja propisuje najkasniji rok od 40 kalendarskih dana i računa se od dana uvođenja izvođača u posao. Također se navodi da uvidom u ponudu tužitelja, tuženi je utvrdio da isti nije u svojoj ponudi dostavio ni posebnu Izjavu da će radove izvesti u roku od 40 dana od dana uvođenja u posao, kako je to i zahtijevano tačkom 11. TD. Pored toga da ukazuje se da je ugovorni organ i tačkom 16. TD propisao da ponuda između ostalog mora imati i Izjavu ponuđača, da će radove izvesti u roku od 40 dana od dana uvođenja u posao, a što također nedostaje u ponudi tužitelja. Stoga

tuženi pozivom na odredbu člana 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH, broj: 39/14), i donosi odluku kao u dispozitivu osporenog rješenja.

Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluke je dovedena u pitanje prigovorima iz tužbe.

Prije svega vijeće nalazi da nije sporo kako se to utvrđuje i osporenom odlukom, da je tenderskom dokumentacijom i to tačkom 11. propisano između ostalog da „Ponuditelj je dužan dostaviti Izjavu da će radove izvesti u roku od 40 dana od dana uvođenja u posao". Također tačkom 16. TD propisano je pod rednim brojem 10 da ponuda sadrži „ Izjavu ponuditelja da će radove izvesti u roku od 40 dana od dan uvođenja u posao".

Međutim ovo vijeće uvidom u ponudu tužitelja utvrdilo je da na strani 12 istog se nalazi Izjava ponuđača u kojoj se između ostalog navodi: „Rok za izvršenje radova je 40 dana (slovima četrdeset) od dana uvođenja ponuđača u posao." Takva izjava je dostavljena i po redoslijedu iz tačke 16. TD, tj. poslije Izjave o dostavi garancije za uredno izvršavanje ugovora-Prilog 9. (tačka 9.), odnosno prije Popunjenog i parafiranog premjera radova (tačka 11).

Stoga navodi tuženog u osporenom rješenje da je u ponudi tužitelja isti pod stavkom 6. naveo rok za izvršenje radova 45 dana (slovima : četrdeset pet dana) nisu osnovani shodno naprijed navedenom. Uostalom prilog 6. (stavka 6. kako to navodi tuženi) se uopšte ne odnosi na predmetnu Izjavu, jer je vijeće uvidom u ponudu tužitelja utvrdilo da se u prilogu 6. strana 6 ponude nalazi „Izjava o ispunjenosti uvjeta iz članka 51. a), f) (Tehnička i profesionalna sposobnost u postupku nabavke radova) Zakon o javnim nabavkama."

Isto tako tužitelj osnovao ukazuje i da je u svojoj ponudina strani 8. dostavio Nacrt ugovor (a kako je to traženo tačkom 16 TD) u kojem se također u članu 5. ugovora navodi, da se izvođač obavezuje da će radove koji su predmet ugovora izvesti u roku od 40 (četrdeset) kalendarski dana, a ugovor je potpisan od strane tužitelja kao izvođača.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom, pripadaju mu i troškovi upravnog spora, ali ne u potraživanom iznosu. Imajući u vidu da se radi o poništenju rješenja, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima po Advokatskoj tarifi F BiH („Službene novine Federacije BiH", broj 22/04), prema Tarifnom broju 19. Troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM (80 bodova x 3,00 KM) sa obračunatim PDV-om (40,80 KM) i 100,00 KM naknade na taksu na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH", broj 39/03,77/20), a sve u skladu sa članom 61. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. Ostale troškove koji se odnose na sastav tužbe, a nisu iskazani u skladu sa važećom Advokatskom tarifom, Sud je odbio kao neosnovane.

Također nije osnovano niti pozivanje tužioca na mišljenje Advokatske komore Federacije BiH, te na odredbe Zakona o javnim nabavkama jer iste odredbe se ne odnose na troškove spora, odnosno vrijednost spora, već vrijednosti javne nabavke,

odnosno ugovora. Također tužitelj bez osnova se poziva i na odredbu člana 108. stav 1. tačka e) Zakona o javnim nabavkama u pogledu visine naknade na žalbu, jer ista odredba također ne propisuje vrijednost spora vezanu za troškove spora, već vrijednost nabavke od koje zavisi visina iste naknade za žalbu. Drugim riječima u predmetnom postupku, jer se radi o neprocjenjivom predmetu, se ne mogu primjenjivati odredbe AT koje se odnose na procjenjive predmete, gdje se nagrada određuje u zavisnosti od vrijednosti spora.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, vijeće je donijelo odluku kao u dispozitivu presude.

U ponovnom postupku tuženi će otkloniti nedostatke ukazane ovom presudom, naročito u pogledu date izjave ponuđača iz tačke 11. TD, a u vezi sa tačkom 16. pod 10. TD, te donijeti pravilnu i zakonitu odluka za koje će dati jasne i logične razloge.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo